

Onsdag den 19. juli 2017, kl. 12:30
Fredrik Paulsson (S), violin
Ellen Nisbeth (S), bratsch
Andreas Brantelid (DK), cello

Ludvig van BEETHOVEN (1770 – 1827)
Strygetrio op. 9 nr. 3 i c-mol (1798), 26'

- I. Allegro con spirito*
- II. Adagio con espressione*
- III. Scherzo. Allegro molto e vivace*
- IV. Finale. Presto*

Koncerten efterfølges af frokostbuffet kl. 13:00.

10:00 Et kvarter med gårsdagens kunstner
12:30 Strygetrio med Paulsson (S), violin; Nisbeth (S), bratsch; Brantelid (DK), cello
13:00 Frokost

Et stykke med Beethoven

Ludwig blev jo født i Bonn, men flyttede som 22-årig til Wien. I værkerne før århundredskiftet fortsatte Beethoven traditionen fra Mozart og Haydn. Selvom de tre strygetrioer op. 9 er skrevet i denne fase, fornemmer man især i den tredje, som vi skal høre, at Beethoven med sit mørkt farvede, dramatiske og lidenskabelige tonesprog, er på vej til at frigøre sig fra det wienerklassiske stilgrundlag, noget der for alvor tog fart fra ca. 1802.

De tre strygetrioer op. 9 danner en fornem optakt til Beethovens seks første strygekvartetter, som han påbegyndte i 1798, og som i 1801 blev udgivet som op. 18.

Hvis Hindsgavl Festival havde eksisteret i 1799, da trioerne blev udgivet, ville den 29-årige pianist og komponist ganske sikkert være blevet inviteret til slottet.

Her ville han blive modtaget af Karen Basse Fønns og Christian Holger Adeler, der stolt ville vise deres relativt nye sted fra 1784 frem. Ludwig kunne under koncerten i Havestuen kigge ud på den stramt anlagte barokhave, og måske tænke, at den var en smule gammeldags. Det vidste Karen Basse egentlig godt, men sådan ville admiralen nu engang have det.

En daværende festivalleder kunne have mødt Ludwig i 1796 i Berlin, hvor denne var på sin første store koncertturné. Ludwig var dengang mest kendt som Wiens største klavervirtuos, og Hindsgavl Festival havde derfor primært inviteret ham som pianist til to fortepiano-aftener på festivalen: Én med egne kompositioner, hvor han bl.a. ville spille sin nyeste og ret voldsomme *Grande sonate pathétique*, også udgivet i 1799. Og én improvisationsaften, hvor gæsterne og Ludwig ville gå helt galt af hinanden:

- Sikken en larmende ung mand! Men hans strygetrio var dog ikke så slet.

I 1801 dør Christian Holger, og Karen Basse omlægger få år senere haven i den romantiske, engelske stil, som vi kan se ud på i dag.

På trods af adskillige geninvitationer ville Beethoven aldrig komme tilbage til Hindsgavl Festival, og specielt fornærmet bliver han, da han modtager en invitation om at spille for Napoleons spanske hjælpetropper på slottet i foråret 1808.

Bernard Villaume, festivalleder 2017

10:00 Et kvarter med gårsdagens kunstner
12:30 Strygetrio med Paulsson (S), violin; Nisbeth (S), bratsch; Brantelid (DK), cello
13:00 Frokost

